

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

Arnaut Anatolie Nicolae, născut la 05 noiembrie 1971, originar din s. Delacău, r-l Anenii Noi, domiciliat s. Dubăsarii Vechi, r-l Criuleni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 05.11.2012 pînă la 30.04.2013

2. în instanța de apel din 06.06.2013 pînă la 04.11.2013

3. în instanța de recurs din 21.01.2014 pînă la 08.04.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Sergiu Russ, care a solicitat respingerea recursului.

Inculpatul, Anatolie Arnaut, care a solicitat respingerea recursului.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 30 aprilie 2013, Arnaut A.N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 6000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă, cu încasarea de la Arnaut A.N. în beneficiul lui Calcatinge Oleg, prejudiciul cauzat în mărime de 43.567 lei, dintre care 3000 dolari SUA, care conform cursului de referință al Băncii Naționale RM constituiau 35.891,70 lei, 340 șekeli israelieni, care conform cursului de referință al Băncii Naționale RM constituiau 975,97 lei, valoarea unui telefon mobil „NOKIA-3120” de 1200 lei, 3000 lei prejudiciul moral și 1500 lei cheltuielile de judecată.

2. Potrivit sentinței, Arnaut A.N. în noaptea spre 24.08.2007, între orele 02.00-06.00, aflîndu-se în s. Dubăsarii Vechi, r-l Criuleni, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în casa lui Calcatinge Oleg, de unde pe ascuns a sustras 3000 dolari SUA, care conform cursului de referință al Băncii Naționale RM constituiau 35.891,70 lei, 1000 lei, un telefon mobil de model „NOKIA-3120” la prețul de 1200 lei, 340 șekeli israelieni, care conform cursului de referință al Băncii Naționale RM constituiau 975,97 lei și bunuri pe care le-a însușit, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 39.067, 67 lei.

Acțiunile inculpatului Arnaut A.N. au fost încadrate în baza art. 186 alin.(2) lit. c),d) Cod penal - *furtul săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către:

3.1 Partea vătămată, Calcatinge O.I., care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Arnaut A.N. să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de privațiune de libertate, invocând blîndețea pedepsei. În motivarea apelului s-a indicat ignorarea de către instanța de fond a următoarelor circumstanțe: inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni de sustragere și paguba materială nu a fost restituită.

3.2 Avocatul Russ Sergiu și Rațoi Oleg, în numele inculpatului, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că instanța de fond:

- a ignorat faptul pierderii a bancnotelor - corpuri delictive în valoare de 450 dolari SUA;

- a ignorat faptul că mostrele de comparație au fost administrate ilegal la faza urmăririi penale, fapt ce a dus la nulitatea raportului de expertiză nr.1278 din 14.05.2009;

- a ignorat neîntemeiat raportul de expertiză nr. 2823 din 16.10.2007, fără oarecare argumentare în acest sens;

- nu s-a expus asupra dubiului invocat privind posibilitatea comiterii furtului;

- neîntemeiat a respins declarațiile inculpatului și a soției lui;

- a ignorat faptul că învinuirea este bazată doar pe dubii neînlăturate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2013, a fost respins apelul părții vătămate și admis apelul părții apărării, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre de achitare a lui Arnaut A.N., în conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, făcînd o analiză obiectivă asupra declarațiilor soților Calcatinge devine evident faptul că banii dacă și într-adevăr au fost sustrași, însă cu siguranță nu în intervalul de timp incriminat inculpatului și anume între orele 02.00-06.00 noaptea.

Astfel, în cadrul urmăririi penale nu au fost verificate alte versiuni, și în special versiunea comiterii furtului de către oaspeții părților vătămate, care în seara și noaptea zilei în care s-a comis furtul se aflau în gospodăria pătimiților și aveau acces liber în casa acestora. În cadrul urmăririi penale nu a fost audiată în calitate de martori nici una din persoanele, care în seara și noaptea zilei de pe 23.08.2007 spre 24.08.2007 au fost în oșpeție la familia Calcatinge, care i-au ajutat să taie porcul și apoi au stat la masă.

De asemenea organul de urmărire penală nu a investigat cauza dată în raport cu alt furt ce a avut loc în casa familiei Calcatinge cu puțin timp mai înainte, ori, potrivit explicațiilor lui Andrei Ciorbă, unul din vecinii care a participat la tăiatul porcului și la serbarea ce a urmat, fiind audiat chiar pe data de 24.08.2007 a comunicat că Calcatinge

O. i-ar fi spus anterior că din safeu cu o lună în urmă i-au mai fost furați 1000 lei și că o bănuiește pe soacra sa. În declarațiile date în instanța de fond partea vătămată a recunoscut ca anterior i-au mai fost furați bani din safeu.

La baza sentinței a fost pus Raportul de expertiză nr. 1278 din 14.05.2009, obiectivul acestei expertize a fost cercetarea comparativă a ștampilelor cu inscripția NN de pe bancnotele corpuri delictive de 100 dolari SUA, și mostrele comparative de pe fila A4, colectate de partea vătămată, în rezultatul cercetării s-a ajuns la o concluzie probabilă că ștampilele sunt identice.

Instanța de apel a conchis, deoarece mostrele ștampilei de pe fila A4 au fost ridicate nu de OUP, ci de o altă careva persoană neîmpuțernicită, aceasta este inadmisibilă în calitate de probă în procesul penal.

În aceste condiții, consideră instanța de apel, că nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală și ca urmare raportul de expertiză sus menționat nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare a inculpatului Arnaut A.N.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a ajuns la concluzie, că inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Nefiind de acord cu decizia, procurorul a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări, invocând netemeinicia concluziei instanței de apel privind achitarea inculpatului, deoarece prin cumulul de probe administrat la dosar s-a dovedit vina inculpatului în cele incriminate. Alt argument invocat este constatarea eronată a instanței de apel precum că este prezentă la caz încălcarea admisă de organul de urmărire penală la colectarea mostrelor, deoarece modelele de ștampile prezentate de partea vătămată constituie un document cu înscris simplu, dar nu o mostră.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul procurorului urmează a fi admis din următoarele considerente:

Prin recursul declarat de procuror s-a invocat aspectul de ilegalitate privind greșita achitare a inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe care Colegiul îl considera ca întemeiat.

Astfel, conform deciziei instanța de apel la adoptarea soluției de achitare a inculpatului s-a bazat pe 4 temeuri, și anume:

- În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că: *„Făcînd o analiză obiectivă asupra declarațiilor soților Calcatînge devine evident faptul că banii dacă și într-adevăr au fost sustrași, însă cu siguranță nu în intervalul de timp incriminat inculpatului și anume între orele 02.00-06.00 noaptea”*.

- Alt temei pentru achitare este: *„În cadrul urmăririi penale nu au fost verificate alte versiuni, și în special versiunea comiterii furtului de către oaspeții părților vătămăte, care în*

seara și noaptea zilei în care s-a comis furtul se aflau în gospodăria pătimișilor și aveau acces liber în casa acestora".

- Următorul temei este: „Organul de urmărire penală nu a investigat cauza dată în raport cu alt furt ce a avut loc în casa familiei Calcatinge cu puțin timp mai înainte, ori, potrivit explicațiilor lui Andrei Ciorbă, unul din vecinii care a participat la tăiatul porcului și la serbarea ce a urmat, fiind audiat chiar pe data de 24.08.2007 a comunicat că Calcatinge O. i-ar fi spus anterior că din safeu cu o lună în urmă i-au mai fost furăți 1000 lei și că o bănuiește pe soacra sa. În declarațiile date în instanța de fond partea vătămată a recunoscut ca anterior i-au mai fost furăți bani din safeu”.

- Ultimul temei este: „La baza sentinței a fost pus Raportul de expertiză nr. 1278 din 14.05.2009 (f.d. 198), obiectivul acestei expertize a fost cercetarea comparativă a ștampilelor cu inscripția NN de pe bancnotele corpuri delict de 100 dolari SUA, și mostrele comparative de pe fila A4, colectate de partea vătămată, în rezultatul cercetării s-a ajuns la o concluzie probabilă că ștampilele sunt identice... Astfel, deoarece mostrele ștampilei de pe fila A4 au fost ridicate nu de OUP, ci de o altă careva persoană neîmpuțernită, aceasta este inadmisibilă în calitate de probă în procesul penal”.

Analizând temeiurile menționate, instanța de recurs specifică că la baza deciziei de achitare Curtea de apel a pus doar: declarațiile părții vătămate, martorilor Calcatinge V., Ciorbă A. și raportul de expertiză nr. 1278 din 14.05.2009.

În același context, Colegiul atestă că deși în decizie instanța de apel menționează că: „De asemenea la baza sentinței de condamnare de către instanța de fond au fost puse următoarele înscrisuri: plîngerea părții vătămate Calcatinge O. din 24.08.2007, în care sunt consemnate circumstanțele infracțiunii savârșite (f.d.2 v. I); procesul - verbal de cercetare la fata locului din 24.08.2007 în cadrul căruia s-a stabilit că pătrunderea în casa Calcatinge O. s-a efectuat prin acces liber și s-au stabilit locurile concrete de unde au fost sustrate bunurile (f.d.3 v. I); proces-verbal de ridicare din 28.08.2007, în cadrul căruia de la Agreci G. s-au ridicat patru bancnote cu valoare fiecăreia de 100 dolari SUA cu aceiași serie și numere consecutive unul după altul, iar pe verso, cîte o impresiune de ștampilă rotundă cu diametrul de 5 mm (f.d.30 v. I); procesul - verbal de recunoaștere a obiectelor din 28.08.2007 în cadrul căruia Calcatinge V., a recunoscut bancnotele prezentate spre recunoaștere ca bancnote aduse de către dînsa din Israel, după faptul că au serie unică, numerele sînt consecutive unul după altul și cu cele indicate pe biletul de călătorie din Israel în Moldova, și că pe verso au imprimate cîte o ștampilă identică cu ștampila de pe bancnotele aduse de către ea din Israel (f.d.31 voi. I); proces-verbal de ridicare din 30.08.2007, în cadrul căruia de la Calcatinge O. a fost ridicată o foaie de hîrtie primită prin fax cu imaginile a patru impresiuni identice de ștampilă (f.d.52 v. I); proces-verbal de ridicare din 10.09.2007 în cadrul căruia de la Calcatinge O. a fost ridicat un plic poștal în care au fost găsite cinci cărți cu diferite imagini și o bancnotă cu valoarea de 50 dolari SUA, pe care este imprimată o ștampilă de formă rotundă cu diametrul de 6 mm în centru acesteia sunt două litere „NN” (f.d.81 v. I); Raport de expertiză nr.1278 din 14.05.2009 din care rezultă că, pot fi identice ștampila de pe bancnotele ridicate de la Agreci G. cu cea de pe modelele de ștampilă aplicate pe foaie A4, bancnotele prezentate de către partea vătămată

Calcatînge O. (f.d.198-199 v. I)”, însă acest cumul de probe a fost totalmente ignorat de către instanța de apel.

Mai mult ca atît, conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 04.11.2013 (f.d.105-106, v.2), acest cumul de probe a fost cercetat de către instanța de apel.

În acest context, Colegiul, menționînd prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocînd doctrina juridică penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atît datele de fapt, cît și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atît prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cît și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul "convingere intimă" exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de recurs consideră că instanța de apel incorect a interpretat prevederile legale menționate, deoarece soluția sa de achitare și-a bazat-o selectiv pe câteva probe, ignorînd un cumul de probe administrate la dosar, care urmau a fi apreciate, fiecare în parte din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, ca apoi să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, expunînd temeiul respectiv în decizia sa. Ca urmare, probele enunțate au fost ignorate și nu au primit o apreciere la justa lor valoare, cu conchiderea eronată că: *“...declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării sus menționați de rînd cu materialele dosarului nu*

confirmă prin nimic comiterea de către Arnăut Anatolie a celor incriminate prin rechizitoriu, așadar, probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate lipsesc”, fapt ce a dus la admiterea greșită a apelului părții apărării și adoptarea unei hotărâri de achitare.

La acest capitol Colegiul fiind în acord cu instanța de fond, evidențiază că analizând cumulul de probe redat mai sus, se demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c,d) Cod penal - *furtul săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Din materialele dosarului rezultă că instanța de fond, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului.

În acest context fiind corectă concluzia instanței de fond: *„Instanța apreciază critic declarațiile inculpatului despre nevinovăția sa în fapta imputată ca comportând un caracter de apărare în vederea evitării răspunderii penale... Instanța apreciază critic și declarațiile martorului Arnăut Aurelia, care este soția inculpatului și are interesul de apărare a acestuia, mai mult ca atât că declarațiile acesteia se combat cu argumentele conținute în probele acuzării... Vinovăția inculpatului rezultă atât din declarațiile părții vătămate, a martorilor, cât și din probele materiale la caz”.*

În privința altui argument invocat de procuror în recursul declarat, și anume că, instanța de apel eronat a constatat încălcarea de către organul de urmărire penală a procedurii de colectare a mostrelor comparative a ștampilelor cu inscripția „NN” de pe bancnotele a corpurilor delict - dolari SUA și mostrele comparative de pe fila A4, prezentată de partea vătămată, Colegiul conchide că critica dată este întemeiată, pentru următoarele considerente.

Prin raportul de expertiză nr. 1278 din 14.05.2009 (f.d.198-199, v.1), s-a efectuat cercetarea comparativă a *„Corpului delict o bancnotă de 100 dolari SUA cu nr. FB 199447185 C și o foaie cu impresiunile a patru ștampile identice”.* În rezultatul acestei expertize s-a constatat posibilitatea identității ștampilei de pe bancnota ridicată de la Agreci G. cu cea de pe modelele de ștampilă aplicată pe foaia A4.

Instanța de apel analizând acest raport de expertiză a constatat că la colectarea modelelor de ștampilă aplicată pe foaia A4, s-au încălcat prevederile art. 154 alin. (2), (5), (6) și art. 156 Cod de procedură penală, adică doar organul de urmărire penală poate efectua acțiunea procesuală de colectare a mostrelor pentru cercetare comparativă. Partea vătămată sau altă parte în proces nu dispun de dreptul să efectueze acțiunea procesuală de colectare a mostrelor comparative. Astfel, instanța de apel a conchis că: *„În aceste condiții nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală și ca urmare raportul de expertiză sus menționat nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare a inculpatului Arnăut Anatolie”.*

Colegiul atestă că prevederile legale indicate de către instanța de apel în susținerea concluziei sale se referă la procedura coletării mostrelor pentru cercetare comparativă, astfel, filei A4 cu impresiunile a patru ștampile cu inscripția „NN” (f.d.53, v.1), care au stat la baza expertizei, i s-a dat statutul de mostră, prevăzut în art. 155 Cod de procedură penală, constatare ce în opinia instanței de recurs este nejustificată.

Colegiul, la acest argument specifică faptul că „foaia de hârtie albă A4 cu patru impresiuni” a fost ridicată de la cet. Calcatinge O., în baza procesului-verbal din 30.08.2007, de către OUP SUP CPR Criuleni Cotîntă Boris (f.d. 52, v.1).

Conform art. 157 Cod de procedură penală, (1) Constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. (3) Documentele se prezintă de către persoanele fizice și juridice la demersul organului de urmărire penală făcut din oficiu sau la cererea altor participanți la proces ori la demersul instanței făcut la cererea părților, precum și de către părți în cadrul urmăririi penale sau în procesul judecării cauzei.

Invocînd doctrina, Colegiul menționează că documentele conțin date care pot fi recunoscute ca probe derivate. Documentele sunt întocmite în afara procesului penal de persoane care pot să nu fie subiecți ai procesului penal. Documentele sunt recunoscute ca mijloc de probă dacă sunt respectate cerințele de admisibilitate, relevanță, concludență și utilitate a acestora.

Una din condițiile obligatorii ce ține de admisibilitatea documentelor ca mijloc de probă este existența în dosarul penal a datelor referitoare la modul în care documentul a fost inclus în materialele dosarului (proces-verbal de anexare, proces-verbal al unei acțiuni procesuale etc.)

Ca mijloace de probă sunt recunoscute și documentele care parvin de la cetățeni, întocmite atît la cererea organului de urmărire penală și a instanței, cît și care nu au legătură cu dosarul (diferite scrisori, cereri etc.)

Nu se admite respingerea anticipată a documentului din motivul că parvine de la o persoană sau alta. Verificarea și aprecierea documentului are loc în baza regulilor generale.

Raportînd cele menționate la cazul supus judecării Colegiul consideră că partea vătămată folosindu-se legal de dreptul de a prezenta probe la orice etapă a procesului penal, a prezentat organului de urmărire penală la inițiativa sa „foaia de hârtie albă A4 cu patru impresiuni”, care nu este mostră prevăzută de art. 155 Cod de procedură penală, ci un document cu înscris simplu, dobîndit în conformitate cu prevederile art. 157 Cod de procedură penală, care a servit drept mostră la efectuarea expertizei menționate mai sus.

În consecință, Colegiul atestă concluzia eronată a instanței de apel privind ridicarea mostrelor ștampilei de pe fila A4 nu de către organul de urmărire penală, ci de o persoană neîmputernicită, fapt ce a dus la inadmisibilitatea unei probe importante - raportul de expertiză efectuat în cauză.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de indicat o circumstanță ignorată de către instanța de apel, consecutivitatea numerelor ai aceiași serii a bancnotelor sustrate de la partea vătămată, astfel 4 bancnotele ridicate de la Agreci Ghenadie în baza procesului-verbal din 28.08.2007 (f.d.30, v.1), sunt de seria B2 FB și cu numerele: 19847183C, 19847184C, 19847185C, 19847186C. Bancnotele în cauză fiind recunoscute de către Calcatinge V., în baza procesului-verbal de recunoaștere a obiectului din 28.08.2007 (f.d.31-32, v.1), „*recunoaște bancnotele prezentate spre recunoaștere drept bancnote pe care le-a adus din Israel și care mai apoi în noaptea spre 24.08.2007 i-au fost furate din casă după faptul că numerele sunt consecutive unul după altul și pe verso, toate bancnotele au câte o ștampilă identică cu ștampilele aplicate pe bancnotele aduse de ea din Israel*”. După cum a declarat martorul Agreci G., cu aceste 4 bancnote a câte 100 dolari SUA la data de 24.08.2007, Arnaut A.N. s-a achitat cu el pentru împrumutul anterior (f.d.53, v.2).

Astfel, Colegiul conchide că circumstanța dată în cumul cu probele menționat mai sus și ignorat de către instanța de apel, confirmă vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Deci, după cum rezultă din verificarea actelor dosarului de prima instanță, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrare în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta și pentru care s-a dispus întemeiat condamnarea acestuia în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul menționează că prima instanță a pronunțat o sentință legală, întemeiată și motivată.

Astfel, lecturînd textul deciziei contestate, se evidențiază că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la admiterea apelului apărării, precum și motivele adoptării soluției de achitare a inculpatului.

Instanța de recurs conchide că motivele invocate de procuror la pct. 5 al prezentei decizii, referitor la constatarea săvîrșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal sunt întemeiate, deoarece instanța de apel nu a stabilit integral starea de fapt și de drept pe infracțiunea în cauză, ignorînd un cumul de probe dobîndite conform procedurii stabilite de legislația în vigoare, ceea ce contravine prevederilor art. 394 Cod de procedură penală.

Rezumînd cele expuse, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocate de recurent, și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, fiind stabilite prezente erorile de drept invocate de către procuror.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității casării deciziei instanței de apel și menținerea sentinței, așa cum prevede art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecînd recursul instanța

admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui **Arnaut Anatolie Nicolae**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Criuleni din 30 aprilie 2013.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 06 mai 2014, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti